

نیایش

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَرَّفْنَا مِنْ نَفْسِهِ،
وَالْهُمْنَا مِنْ شُكْرِهِ،

وَفَتَحَ لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ رَبُّوبِيَّتِهِ،
وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ،
وَجَنَّبَنَا مِنَ الْأَلْحَادِ وَالشَّكِّ فِي أَمْرِهِ

و سپاس خدای را که (با فرستادن کتاب‌ها و پیامبران)
خویشتن را به ما شناساند

و شکرو سپاس (از نعمت‌های) خود را به ما الهام نمود
و درهای علم به ربوبیت و پروردگاری‌اش را بر ما گشود
و براخلاص (بی ریا و خودنمائی) در توحید و یگانگی‌اش
راهنمائی مان فرمود

و از عدول و کج‌روی و شک و دودلی در امر خود
(معرفت و احکام دینش) دورمان ساخت.

